

בשלמא ב"ש לא נמנעו מב"ה בו'. להאי גירסא לא מוכח מהכא אלא דלמ"ד עשו אדועי מודעי להו אכל ר"ח גרים איפכא בשלמא ב"ה לא נמנעו מז"ש טומאות דז"ש לז"ה טהרות וינהו וזאת הגירסא נראית דכלל מקום ז"ש מחמיר לענין טומאה דכי חשיב צעדות (פ"ה) קולי דז"ש וחומרי דז"ה לא חשיב אלא תרי מיילי טומאה וטהרה אכל כל שאר מיילי טומאה וטהרה גבון עדרה וגולגולת ושוקת יהוה הו"ו ז"ש לחומרא והשתא לפי האי גירסא מוכח שפיר לאדועי מודעי להו [אפי' לא עשו] דליכא למימר דלא נמנעו ז"ש מז"ה משום דלא עשו ז"ש כדצרייהו והיו עושין בכל דבר כז"ה ואפי' לקולא כדמוכח לקמן דהא טעמא דלא עשו משום אגודות וצטומאה וצטהרה דז"ש לחומר' היה להם לז"ש למנוע מלעשו' טהרות אגב כלים דז"ה דליכא אגודות דהרואה אומר לא כריכי לכלים דיהו כדלמך גבי שוקת צית יהוה הרואה אומר לאפשי מיא הוה דעבדי אלא ודאי ע"כ אדועי הוו מודעי להו אפילו למ"ד לא עשו והא דקאמר בשלמא צית הלל לא נמנעו מז"ש דטומאות דז"ש לז"ה טהרות וינהו ואע"ג דצתרי מיילי ז"ש לקולא הני תרי מיילי לא שכיחי א"נ נקט בשלמא משום אליצא דמ"ד לא עשו א:

פשימא בני חיבי לאוין בשרים יניחו. תימה דלא

ומאי אולמיה דהאי מהאי. דקאמר ה"ג מסתברא דמודעי להו מהאי היכי מסתברא טפי: **קלא אים לה**. ולא צריך לאדועי ומהתם לא תילף דמודעי: ה"ג פשיטא בני חיבי לאוין כשרים **נינו: מדר"ע**. לקמן בפרק החולץ (דף מט.) : **צלרות**. צמתני': **וצאחיות**. בפרק ד' אחינ' (לקמן כו.): **ובספק אשם איש**. בפרק ז"ש (לקמן קי). דתנן ב"ש אין ממאניס אלא ארוכות וכו' והקטנה בת מיליון קרי ספק אשם איש דלמא ממאנת ונפקא. לישנא אחרינא נראה שכיז מרע שכתב לנשה זה גיטיך מהיוס אס מתי מחולי זה כל אותם הימים נקראת ספק אשם איש (כ) דמתני' (גיטין דף עז.) מה היא כל אותן הימים ר' יוסי אומר בעילתו ספק ר"מ אומר בעילתו תליה ותנא לא תתייחד עמו אלא ע"פ עדים אע"פ שלא שניו זה ממלוכת ז"ש וב"ה על כרחך נחלקו זה אותו ממלוכת שנחלקו במגרש את אשתו ולנה עמו בפונדק (שם דף פא.) לז"ש דלמני לא אמרי' הן הן עדי ייחוד הן הן עדי ציאה אינה צריכה הימנו גט שני ולז"ה דלמני הן הן עדי ייחוד הן הן עדי ציאה צריכה הימנו גט שני (כ) ובפ' מי שאחזו קורדייקוס (שם עג.) אפליגו זה ר' יוסי צר' יהודה ורבנן דקמני ראוה שנתייחדה עמו בצאלה כו' ומוקמינן התם דלציאה דז"ה דמגרש אשתו ולנה עמו בפונדקי הוא דאפליגו זה דלמרי' כמאן אולא הא דאי' יוחנן ממלוכת כשראוה כשנבעלה כו' והאי דר' יוחנן גבי פלוגתא דז"ש וב"ה איתמר: גט יסן (ו) המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדקי צמס' גיטין כדזכר (ר' פא.): **בכסף ושוהו כסף בפירוט ושוהו פירוט**. לענין קידושי אשה ז"ש אומרים צדינר ושוהו דינר ובה"א צפרוטה ושוהו פירוטה (ו) ודינר הוא כסף נורי ופרוטה היא של מנושת והי"ק הכא בכסף ושוהו כסף לז"ש צפרוטה ושוהו פירוטה לז"ה ובפ"ק דקדושין (דף ק"ב.) קרי דינר דז"ש כסף דלמך רב אסי כל כסף האמור בצורה סמס כסף נורי וזאתצין והרי קידושי אשה כו' לימא רב אסי דלמך כז"ש: **מן הספק**. קא ס"ד השתא צאיסור ספק כגון מגרש ולנה עמו בפונדקי דליכא אלא ספק דשמא צא עליה לשם קידושין: **לזרה עצמה**. הא דקמני נמנעים מלזרה עצמה ולעולם ז"ש נמי נמנעים מז"ה מלישא צרת הבת בלא חליצה: **מן הספס**. כל כמה דלאו מודעי להו לא היו פרישי מסתמא דודאי אי הוי מהנך דלא סבירא להו הו מודעי להו: **הולך פגום לדברי ז"ש**. דאס היה כהן פסול לכהונה. ואע"ג דבני חיבי לאוין כשרים לקהל חללים הם לענין כהונה דאח"כ צק"ו מאלמנה לכ"ג לקמן בשמעמין וכו': שיהו

מסיק אדעתא' דאחא לפוקי מדר"ע וזי הוה האי ר' אלעזר אמורא הוה א"ש דפשיטא ליה דלין הלכה כר"ע אבל הוה רבי אלעזר בן שמוע שהוה תנא כדמוכח בעשרה יוחסין (קדושין עה.) ונראה דק"ד לשום תנא לא הו ממוז מיבמה לשוק אלא דוקא מחייבי לאוין דשאר כדתנן בהולץ (לקמן מט.) ושם אחיה ממוז כל שאר צר שהוא בלא יצה ויהא דתנן דהאשה רבה (לקמן ד' גז. ושם) האשה שהלך בעלה וצנה למד"ה ואמרו מת בעלה ואח"כ מת צנה ונשאת ואח"כ אמרו לה חילוף היו הדברים תנא (מוה) ומזה) והולך ממוז (מוה ומזה) משמע דהו ממוז מיבמה לשוק קס"ד דקנסא בעלמא הוה אע"ג דמניא בגמ' זו דברי ר"ע דלמך אין קידושין תופסין צחיבי לאוין הויא צרייתא לא שמיע ליה:

ובספק אשת איש. לשון אחר שפי' צקונט' דהיינו שכיז מרע שכתב גט לאשתו ואע"ג דאין

סס מחלוקת ז"ש וב"ה הא נחלקו במגרש אשתו ולנה עמו בפונדקי לא נהירא דצהדיא חשיב הכא התיא פלוגתא דהמגרש אשתו ולנה עמו בפונדקי: **בגמי ישו**. תימה למ"ד בפ' [הזורק] צניטין (ד' עט.) דאס פטורה צגט יסן תנשא לכתחלה למה היה להם למנוע דמשמע דלא נמנעו משום דלא עשו כדצרייהו או משום דהיו מודעי להו ופרשי: **א"ר** ב"ש אמאי נמנעים מב"ה. וא"ת ודלמא משום ממאנת ומשום היא דשוה כסף ככסף היו נמנעים דאס נתקדשה לראשון צפרוטה ולשני צדינר לז"ש מקודשת לשני וצניה מן הראשון ממוזים ואומר ר"י דעיקר הך צרייתא משום צרות קמני לה וללך קמני לה גבי מתני' דהכא' דלגבי הכי קמני לה מתני' ומשמע משום צרות גרידא היו נמנעים: **וצמאי** שנא ודאי בו'. לא אשנויא קאי אלא צת דלסיק קושייתו צא לפרש הצרייתא: **נעשה** בדברי ב"ה הו"ד פגום דברי ב"ש. פי' צקונט' דאע"ג דבני חיבי לאוין כשרים לקהל חללים הם לענין כהונה דלתי צק"ו מאלמנה כדלקמן ופליג אדר' יהושע ולית ליה פירכא דמה לאלמנה שכן היא עצמה מתחללת ועוד י"ל דשפיר אית ליה הך פירכא ומ"מ הולך פגום מדליתרין צמחור גרושתו היא תועבה ואין צניה תועבין (קדושין דף עו.) ול"ל קרא דהא לא אמי מק"ו דלאלמנה דליכא למיפך שכן היא עצמה מתחללת אלא דלתי למידק הא כיוצא בזאת דהיינו צימה לשוק צניה תועבין אכל קשה דצקוף נדה (ע. ושם) מסיק ר' יהושע דולך מחזיר גרושתו כשר משום היא תועבה ואין צניה תועבין ול"ל קרא דליכא למימר דלתי למידק אצני צמה לשוק דהא לקמן קאמר רבי יהושע צני צרות מעיד אי לכס דכשרים לכהונה לז"ש משום פירכא

- א) [מסכתא פ"א],
- ב) [לעיל י': לקמן כו.],
- ג) [גיטין עג.],
- ד) [בס"א:],
- ה) [לעיל יג: דף ע"א:],
- ו) [לעיל יג: דף ע"א:],
- ז) [לעיל יג: דף ע"א:],
- ח) [לעיל יג: דף ע"א:],
- ט) [קדושין ב.],

תורה אור השלם

1. פה אמר יי צבאות צום קריבני וצום הקחמישי וצום השביעי וצום העשירי ויהי לבית יהודה לישכון ולשמחה ולמערדים טובים וקאמת יהשלום אהבו: זכריה ח יט

הגהות הב"ח

- א) רש"י ד"ה ובספק וכו' אצט אש כדתניא בפ' מי שאחזו מה היא כל וכו':
- ב) שם צ"ל גט שני דהתם אפילו נה ר' יוסי כ"ל ומצות ופ' מי שאחזו קורדייקוס ממק:
- ג) ד"ה גט יסן והמגרש:

א) י"ל ומאי דפרין מ"א אולמיה דהן הני משום דבסביא דלעיל נמי דייקין עפר דז"ס מודעי להו כו'.